

In liefdevolle herinnering aan

Dora Effing

weduwe van

Bernard Gerritzen

Zij werd geboren op 29 juli 1923 te Losser en nadat ze de Ziekenzalving heeft ontvangen, overleed ze op 31 oktober 2011 te Oldenzaal.

Na een gezongen Uitvaartviering in de H. Gerardus Majella kerk te Overdinkel op zaterdag 5 november, hebben we definitief afscheid van haar genomen in het crematorium te Usselo.

Ma kwam uit een gezin van 8 kinderen en moest zoals het vroeger ging, op de dag dat ze 14 jaar werd, gaan werken in de fabriek.

Toen ze 22 jaar was leerde ze pa kennen en in 1949 zijn ze getrouwd, uit dat huwelijk is hun dochter Angelies geboren. Het was een klein maar hecht gezin, waar later schoonzoon Johan bij kwam en de kleinkinderen Maikel en Anouk, allebei de trots van pa en ma.

Ma was een zorgzame vrouw, moeder, oma en omi. Ze stond altijd voor iedereen klaar en was begaan met de mensen om haar heen. Als iemand problemen had of ziek was, lag zij er wakker van, zo was zij. Ze heeft altijd gewerkt en was altijd bezig, kon moeilijk stilzitten. Ze hield ontzettend veel van ons, haar kinderen, kleinkinderen en achterkleinkind Evi. Ze wilde ook graag van alles weten en alles nog meemaken. Dat

ze nog overgrootmoeder is geworden was haar wens en die is in vervulling gegaan. "Zo hebben we vier generaties" zei ze.

Elke dinsdag kwam ze nog met haar autootje naar Denekamp, haar mooiste dag. Dat ze nog zolang kon autorijden, daar was ze ook erg blij mee, want, zei ze altijd: "Als ik dat toch niet meer kan of mag, is het me niets meer waard".

Ze voelde zich ook vaak erg eenzaam na het overlijden van pa, de dagen duurden voor haar dan erg lang, maar ze gaf de moed niet op en uiteindelijk kon ze toch weer genieten van het leven.

De laatste jaren kwam Gerard als goede vriend in haar leven, de wekelijkse bezoeken aan elkaar brachten nog veel gezelligheid voor allebei.

Dat ze een ernstige ziekte had, kwam voor iedereen onverwacht, ze was altijd een sterke en zelfstandige vrouw en om dan alles aan een ander over te laten viel haar zwaar.

Ook het loslaten van haar dierbaren kostte haar moeite. We zijn dan ook dankbaar dat haar tot het einde een goede verzorging werd geboden op het Hospice in Oldenzaal en dat ze nog zolang in ons midden is geweest.

Ma, oma en omi bedankt voor jouw onvoorwaardelijke liefde voor ons.

Wij danken u hartelijk voor de getoonde belangstelling en medeleven tijdens de ziekte en na het overlijden van ma, oma en mijn omi.

Angelies en Johan
Maikel
Anouk en Erik, Evi